

Marii șerpi din interior și exterior nu se lasă. Uraniul românesc a fost îngropat, minele din Grințieș și Tulgheș sunt și acum în paragină. Ultima mină de la Crucea a fost închisă.

Șerpăria poate fi reprodusă atât mental dar cel mai adesea se regăsește ca o formulă practică. Concret, ar fi locul unde habitează acel subordin de reptile, lipsite de membre, aparținând secvenței squamata. Unii dintre ei sunt veninoși că așa este esența lor ancestrală (evident nu toți) alții carnivori, pe alte secvențe firește, sugrumători, ori devoratori înțeleștați pe gâtul unei nevinovate căprioare aflată întâmplător acolo și, în fine, ca să continui perorația, mai toate speciile sunt de târători.

Cei veninoși, la vânătoare ori în stare de apărare, folosesc normal veninul ca armă; atenție la specia umană aferentă. După cum se știe, în țara noastră avem vreo zece specii de șerpi, asemănătoare ca număr precum structurile centrale ori zonale politico-administrative, continuu mișcătoare de la noi, printre altele prin spargerea unor ministere ca să se facă loc unui barosan politic, pe un loc călduț și bine plătit pentru a ne apăra interesele. Asta este un fel de miștocăreală pentru cei neinițiați, ori aderenții lor politici împinși spre fanatism care își văd liderul lor că a ajuns în poziția care să le aducă și lor beneficii, potrivit dictonului: La vremuri noi, tot noi guvrenăm.

Așadar șerpăria reprezintă locul unde se găsesc și se adună foarte mulți șerpi, care din cauza locației relativ mici, sunt nevoiți a se încolăci unii peste alții, de a ocupa eventuale spații libere de supraviețuire, în principal prin forță, sub toate formele ei. Aceasta ar fi privită dintr-un anumit unghi de vedere, un fel de definiție standard. De aceea constatăm că Parlamentul României este cel mai abundent populat ca pondere numerică din toată UE deși prin referendum, populația a hotărât că trebuie înjumătățit. S-o credeți voi, fraierilor, cum să plecăm noi din acea șerpărie care ne asigură un trai suculent, beneficii pe toate planurile, relații, reprezentare și multe altele. Vorba turcului: Hai sictir! Dar șerpii fie ei cei autentici cât și cei umani, nu au astâmpăr, se încolăcesc unii peste alții când nu au o libertate de mișcare, într-o continuă folosință personală, ca, în final, să se transforme subit într-o structură generică în care nu mai pot fi identificați autorii colcăielilor.

Și acestea, după cum se știe, sunt transpartinice. Mai toate posturile media, debordează pe ecranele lor generoase, incisiv, persuasiv de luni de zile (s-ar putea spune, că de ani) în principal doar pe două subiecte: gripa sub toate formele ei de manifestare, uneori fatală, și cazul Ucraina, această rană pe obrazul Europei și nu numai. Au sosit în galop și colcăiala de corupți de la nivelul Uniunii Europene, pe care deocamdată s-a pus în mod suspect batista pe țambal. Pe la colțurile comentatorilor, ca să-și tragă sufletul proeminenții ecranelor, au venit și pensiile, trecute adesea sub o formulă de ubicuitate distribuită persuasiv chiar sub o entitate ocultă. Că așa se cade, dacă nu

spre zona divinității, că unii dintre pensionari părăsesc această lume cu din ce în ce mai puține apariții (evident în afară de Trinitas) să fie obturată atenția privitorilor/ ascultătorilor nu într-o direcție în care să întrevadă vreun folos ci ca o perpetuă abureală. Mai concret, mult tocatul PNNR din care pe măsură ce trece timpul nu prea mai rămâne nimic în urma lui. Aceste teme sunt amplu analizate și dezbătute ca atare este bine că se întâmplă acest lucru, dar adrișanții identificați a soluționa problemele în cauză în principiu tac mâlc. Așteaptă să li se termine mandatul pentru ca următorii să dea vina pe vechea moștenire și scenariile se repetă întru slava lor pecuniară și sărăcirea românului de rând.

Enumerarea temelor de mai sus nu este întâmplătoare, pentru bunul motiv că devoalarea/ prezentarea lor pe media este desigur necesară, dar efectele practice întârzie să apară, și aceasta pentru bunul motiv că nu s-au copt bazele din care cei din umbră să își tragă foloasele necesare, materiale și de imagine. Dacă luăm de pildă șpagă la Bruxelles în care vicepreședinta Parlamentului European - Eva Kaili - a fost găsită cu ceva teancuri de euroi de care spune cu nonșalanță că nu știe cum de au ajuns în posesia ei. Figura ei este legată de afacerea Qatargate. Cu ceva timp în urmă s-a încheiat Campionatul Mondial de Fotbal găzduit de o țară de dimensiunea Bucureștiului - Qatar.

A investit în infrastructura organizării acestui eveniment planetar (hoteluri, stadioane, căi de acces și alte acareturi) peste 251 miliarde de dolari, ceva mai puțin decât PIB-ul nominal pe anul 2022 al țării noastre. Dar cu toate eforturile financiare a trebuit să corupă și ceva de pe la FIFA, ceva de pe la Bruxelles, că deh, trebuia și gura lor să mănânce ceva. În mod suspect acest subiect pe moment nu prea mai există. Dar acolo oare ce șerpărie și ce colcăială are loc zi de zi este de nedescris. Și când mă gândesc cât de prompt a fost executat un europarlamentar de-ai noștri cu ceva ani în urmă, doar pe înregistrări de promisiuni că va propune modificarea unor reglementări la nivelul UE. Chiar zâmbitoarea și ineficiența Președintă a Comisiei Europene este suspectată și nu fără temei în afacerea Pfizer, cea din urmă că ar fi câștigat din afacerea COVID 19, ceva dolărei. Doamna de mai sus ar fi intrat într-o negociere directă cu CEO-ul de la Pfizer pentru atribuirea contractelor de achiziție a vaccinurilor COVID. Boiko Borisov, fostul prim-ministru al Bulgariei, arăta de la tribuna bruxeleză că per doză ar fi un plus de 19\$, iar la cele 1,8 miliarde de doze contractate, valoarea se ridică la peste 34 miliarde de dolărei.

Cine, cât și ce a făcut cu acea prăduială și mai ales cine a încasat purcoiul de dolărei; misterul, probabil, nu va fi dezlegat prea curând. Să-i lăsăm deocamdată pe cei de acolo în plata Domnului și a înregistrărilor și să vedem ce se mai întâmplă cu banii noștri. Păi Guvernul cheltuie pe dobânzi din împrumuturi cinci miliarde de euro pe an; dobânzi generate din împrumuturi, cu 7-11%/an în timp ce Ungaria de exemplu lua tot de la aceleași bănci cu 2-3%/an. Păi cine este popa prostu` ; desigur noi contribuabilii că home-leșii ori cei asistați (vreo două milioane) nu-i interesează sub nicio formă acest subiect. Specialiștii spun că economiile slabe care trăiesc doar din împrumuturi vor sucomba, iar reacția populației va fi promptă și violentă.

Pe alte meridiane, de pildă în Sri Lanka, fostul Ceylon britanic dar și în Ghana; iar noi nu trebuie să le privim ca un fel de ultime redute economice, că fiecare dintre ele au foarte multe resurse, dar prost gestionate ca și la noi, sunt ele, pe un fel de prăpastie economică. PNNR-ul este acum pe buzele mai tuturor politicianilor care apar seară de seară să ne explice, cum banii europeni se vor prăbuși peste capetele noastre și instantaneu vom deveni milionari (în euro) peste noapte. În realitate, mai întâi, de pildă cei din HORECA trebuie storși. Măsurile aberante aplicate acestui domeniu vor trebui să producă mai întâi un miliard de euro pe an (inclusiv prin impozitarea tips-ului) și apoi să vedem ce le vom da cu lingurița. Absolut nimic, că măsurile care trebuiau coordonate de funcționarii din domeniu nu prea sunt, iar proiectele nu pot fi realizate, iar banii nu pot fi accesați. Acele structuri statale populate cu piloși de partid trebuiesc urgent reformate.

Naiv fiind, am încercat cu ceva ani în urmă să accesez fonduri europene pentru o groapă de nămol

fostă stațiune de lux pe vremuri în comuna Telega. Am concesionat acel nimic, am împrumutat sute de mii de euro la bănci, plus venituri proprii și am pus pe picioare o ministățiune balneo, sub titulatura Băile Sărate Șoimul. Nu a fost băgată în seamă de nicio publicație, televiziune, dar nici de cei care ar fi trebuit să o promoveze. Bat toaca în piuă cu Băile Centrale (amplu mediatizate) care au fost concesionate de o firmă ducându-le la un dezastru complet. Am încercat să ader la fonduri europene, cu ani în urmă, fără succes. Așa că lăsați dragi politicieni marota finanțării IMM-urilor, e superbă, brillantă dar lipsește cu desăvârșire. Șerpăria se manifestă pe verticală. Un fost primar, la o licoare, îmi spunea că a atribuit lucrări unei firme din diagonala țării. La capac și de acolo a venit o firmă trimisă ca recompensă să rezolve o lucrare în zona respectivă.

Șerpișorii sunt prezenți în toate ministerele și agențiile. Cele din urmă sunt umplute abundent cu neica nimeni plătiți la greu și care nu pot fi mișcați în niciun fel. La ministere s-au creat structuri inimaginabile de trântori care mai mult se joacă pe calculatoare. Ce să mai vorbim la Primării ori Consilii Județene. Cine are curajul ca peste noapte/zi să reducă la jumătate toată această structură bugetivoră? Este foarte simplu, dar se vrea? evident nu! Că acolo colcăie o sumedenie de pupili de toate soiurile care nu pot fi clintiți. Și dacă, prin absurd, s-ar reduce la jumătate numărul lor, cine credeți că ar rămâne?

Da, doar ei, că țara are nevoie de aceste specimene plantate pentru vecie pe funcții grase cu zero responsabilități. Dacă se întâmplă o nenorocire, se surpă o autostradă, nu sunt accesate fonduri europene, se construiesc edificii pe arii protejate, un pasaj (Unirii) din Capitală e varză, și multe altele nu răspunde nimeni. De ce oare? Colcăiala este generalizată, iar șerpii de toate categoriile în aceste cazuri își dau mâna, pardon își încolăcesc coada spre nestingherita loc supraviețuire. În această țară, în cei treizeci și ceva de ani, nimeni nu a răspuns pentru deciziile lor aberante.

Ba da! Clamează sus și tare că răspund cu calitatea lor de parlamentari, edili etc. și că, la alegeri, poporul îi va valida sau nu. O băscălie de prost gust. Nu, cei care au greșit nu trebuie să răspundă neapărat penal ci imediat, așa cum se întâmplă în toate țările civilizate, cu avuția lor până la gradul patru de rudenie și atunci se vor potoli. Dar legea aferentă acum nu există și probabil va mai trece ceva apă pe Dâmbovița până când va apărea o asemenea reglementare. Să ne îndreptăm atenția spre:

Șerpișorul neos

Cu a sa gură larg deschisă

Și cum îi șade bine limba bifurcată

Un șarpe cu coada lui spurcată

Zilnic ne agasează și ne lasă

Într-o perpetuă ambiguă eroare

Că noi, mujicii nu prea știm

De e folositor și poate are

Vreo rezonanță și nu o intuim.

Da! El se află la putere

Având veninul care să dezbine

Și fără nicio îndoială acea vrere

Merită dintr-o conștiință să ne-adune

Și dacă el cu unde pretins europene

Rămâne se zice să ne îndrepte

Spre-acele valori clamate zis perene

Îl vom crede; că falsele redute

Stavilă acum pe arcuiri austriece

Acolo unde-s nenumărate șerpării

Vorace stabilite doar să ne atace

Vom găsi calea strămoșească din țării?

Să ne îndreptăm atenția spre averea uriașă a României, distrusă de interese ascunse și de incompetență. Marii șerpi din interior și exterior nu se lasă. Uraniul românesc a fost îngropat, minele din Grințieș și Tulgheș sunt și acum în paragină. Ultima mină de la Crucea a fost închisă. Actualul ministru al energiei de-a lungul timpului anunța triumfalist, că Nuclear Electrica are ciclul complet. Care ciclu? Probabil că are ceva rămășițe feminine în creierul lui. Iată un șarpe, baban care ne aruncă venin în față zi de zi. Acum uraniul românesc e îngropat. O altă bogăție, pădurile (lemnul) a fost băgată pe șest într-un act normativ, spre a fi trecute într-o zonă în care pot fi privatizate.

Pădurile aduc mari beneficii din vânătăoare, fructe de pădure 34 mil. lei, 2,6 milioane din trufe, 1 milion din păstrăvării și multe altele ale României. Toate aceste venituri nu vor mai fi ale statului român. Guvernul României urmează să vândă 3,1 mil. hectare păduri de stat (19 decembrie 2022): toate acestea prin negociere PNNR și OCDE fiind înstrăinate. Tot ce înseamnă valorificarea pădurilor vor fi translate la o societate comercială; cum ar fi țara noastră este acum golită de valori. Legea se va extinde și asupra altor bunuri naționale astfel încât avuția să se scurgă în afara țării. Cine sunt șerpișorii care ne sugrumă? Pot fi ei identificați ca să răspundă istoric?

Institutul Cantacuzino a fost pus la pământ: licențe anulate, producții de vaccinuri abandonate, epidemii care puteau fi evitate, sănătatea românilor pusă la pământ. Care a fost conlucrarea șerpilor ca această armă secretă a României să fie pusă la pământ. Acum acest institut lucrează doar cu voluntari, iar cercetătorii de mare valoare au luat calea străinătăților. La începutul anilor `90, mai mulți apropiați, miau sugerat să-mi dau în mod direct un examen spre a obține doctoratul pe domeniul economic. Lucrarea în sine am conceput-o prin anul 1983 având ca titlatură Măsurile de reducere a documentelor de evidență primară și secundară. Conducătorul lucrării a fost Eugeniu Mizil, fratele lui Paul Niculescu Mizil, cel din urmă trecut la periferia societății de atunci ca Președinte al Uniunii Generale a Cooperativelor de Consum (am prezentat pe scurt titulatura) din România.

Era un critic vehement al lui Ceaușescu, precum și Virgil Trofin, deportat la un C.A.P. și apoi probabil omorât.

Alte vremuri, alte metehne ale societății românești.

În fine, îmi prezint lucrarea, fiind deosebit de apreciată. Și apoi, prin șerpișorii de atunci, mai întâi mi-am cerut acordul ca să fie prelucrată, apoi s-a aplicat încetul cu încetul în toată economia națională de atunci. A rezistat timpurilor chiar până spre anii 2000, apoi, șmecherașii administrativi, spre a nu-și pierde posturile, au revenit încetul cu încetul spre o stufoasă, inefficientă și derutantă formulă, îmbârligată cu IT-urile aferente, așa încât acum, după o evaluare a mea, ar fi în economia națională drastic 23 redusă spre 20%, circa 20-25.000 de documente atât în format fizic cât și (că ne obligă instituțiile statului) în cel on-line. Atunci din circa 40.000 de documente de evidență primară și secundară, am analizat și am propus reducerea lor la circa 4.000.

Este o cvasiabrambureală generalizată, în lăuntru căreia nimeni nu mai are niciun resort de a reseta ceva. Cât privește împingerea mea de către unii care de departe nu aveau niciun fel de legătură cu doctoratele (inclusiv din subordonații mei) acesta este un subiect deosebit de sensibil, în care nu am dorit să intru, nici după `90, nici mai târziu când au apărut doctori în științe, de care n-aveam habar. Cam care ar fi evoluția doctorilor, este vorba de cei care își arogă calitatea că pe domeniul lor sunt de o înaltă ținută științifică, cel mai adesea, prin lucrările publicate cu o extensie pe plan mondial.

Că precum al nostru Henri Coandă care a dezvoltat o industrie științifică practic de neegalat în ultima sută de ani. Hai să vedem cum stăm cu doctorii. Între 1900-1990 (90 de ani) au fost acordate titluri de doctor pentru 1.500 de personalități, chiar dacă unele, prea puține la număr aveau ca extracție perioada proletcultistă de la noi. În anul 2012 au fost acordate 6.259 de titluri de doctor, de peste patru ori mai multe decât cei nouăzeci de ani dinainte. În perioada 2000-2015 au fost acordate 57.097 titluri de doctor. Dar reluând firul doctorilor de pripas din 1990 până în decembrie 2022 au fost acordate 80.104 titluri pe domenii. Așa că să fim înțeleși peste 95% din acele doctorate nu au niciun fel de legătură cu viața autentică științifică, neputând fi de pildă prezentate în vreo reuniune academică europeană ori mondială. Sunt de fapt surcele pe un foc de paie încă neînceput.

Ca să vedem cum șerpii autentici aflați la putere și-au tras doctorate, 25% din deputații și senatorii României sunt doctori în științe juridice, administrație și economie. Cu atâția doctori România noastră dragă bate SUA și mai toate țările vesteuropene. Dar nu, noi suntem deocamdată într-o fază de decrepitudine generalizată. Și dacă spui ceva despre unul sau altul, că și-au tras doctorate folosind copy-paste, vin năimiții din spate plătiți, ca să te tuflească. Că apoi se dovedește practic, că acei doctori sunt de fapt infractori sadea, aceasta este altă fațetă a democrației noastre de cumetrie. Este necesar a ne cere scuze pentru doctorii autentici care trudesec la greu în spitale, de cei doctori din toate domeniile care, acum, sunt nevoiți să fie martelați mediatic, puși la rând cu doctorii impostori. Se cade necesarmente de a face această distincție între adevărații doctori în științe și impostori, primii fiind din ce în ce mai puțini din păcate. Să revenim așadar cum se comportă în mod

concret șerpișorii noștri.

Cei constrictori evident își strâng prada până o sufocă. Dacă un exterior i-ar aplica să spunem o secțiune de cuțit (aviz celor prinși în flagrant), lasă prada și devin cât se poate de cooperanți. Cei veninoși nu, atacă tot timpul mai ales dacă sunt amenințați. Cineva ar putea reproșa că mai sunt și specii de șerpi care sunt inofensive. Da, este adevărat, și atunci cei din urmă cu ce ar păcătui? În principiu cu nimic, doar că aceștia sunt băgați la înaintare, sondează terenul și de multe ori cad la datorie, spre apărarea șefului său constrictor ori veninos.

Ia să vezi o altă bucurie

Șerpărie, cum se zice șerpărie

Uite așa îmi place mie

Dai într-unul țipă o mie

Așa după cum se știe.

Și de-ar fi un ins fudul

Care zice că ar sta pe veresie

Aflându-se într-un pendul

Între calic supus și bogăție

Cine-i ăla să trăiască-n sărăcie

Când are în mână frâiele

Să fie nabab pe vecie

Hai, slugă de român, pleacă-n pribegie!

Pare a fi o concluzie pesimistă, dar nu structurile anchilozate ale statului român nu se mai cuplează cu cele ale UE care la rândul-le sunt imperfecte, dar slujesc țara lor, alegătorii și, în final, prin măsurile pe care le iau asigură prosperitatea locuitorilor din acele zone/ țări. La noi sunt enorm de multe pete albe, îndeosebi în Moldova unde se regăsește o sărăcie lucie. Văd o mamă bolnavă de cancer, cu nouă copii, cerșind mila publică, iar autoritățile încearcă (sub ecranul TV) să găsească soluții. Dragi vectori de imagine partinică, vă rog să vă aplecați asupra celor care nu mai rezistă material. Doresc să văd, ca în alte țări, cum se adună milioane de euro spre ajutorarea nevoiașilor, în paralel cu măsuri economico-administrative de stimulare a muncii și în egală măsură a întrajutorării, nu doar prin pachetele donate de UE ori din alte surse.

Îmi doresc să văd o Românie prosperă, puternică, capabilă să-și apere valorile ei ancestrale, dar mai ales cetățenii, oamenii care trudesc pe acest ogor numit de mulți ca țara tuturor posibilităților. De la Corintieni 3.5-17: Înțelepciunea lui Dumnezeu este cea a țăranului care lucrează terenul, care produce o unitate între pământ, sămânță, plantă și rod... este cea a constructorului care creează unitatea, între fundație, muncă și casă... și e cea a templului care creează unitatea între om și Dumnezeu, prin întreaga acțiune, lucrare a omului care răspunde iubirii lui Dumnezeu. Desigur, în mod necesar, se impune a îndepărta cu toate puterile noastre, șerpii care ne dezbină și ne aruncă în haos.

Florian Laurențiu Stoika